

Naturligvis er der ikke det; men det er ogsaa allesammen Jolk — det kan man vide bedst, fordi de sidde her i Salen — som tage en vis ledende Del i det politiske og offentlige Liv i deres Hjemstavn, og som vist alle have Tillidsbrev af forskellig Art i Forretningslivet og det offentlige Liv, som netop gør, at de saa jærlig Brug for Telegrafien. Naar man saa fremstiller i saa stærke Farver den Forbyrdelse, Telegraferingen bliver Genstand for, og naar det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds angav den til det dobbelte, saa er det heller ikke rigtigt; det gælder jo kun for det Tilfælde, at man bruger 20 Ord. Saa bliver Prisen ganske vist den dobbelte, men hvis man kun bruger 10 Ord, bliver den den samme, og bruger man 15, saa bliver det kun en Forhøjelse med det halve, nemlig til 75 D. i Stedet for nu 50. Jeg tillod mig allerede ved Motiveringen af mit Forslag i Gaar at henvise til de Erfaringer, man har gjort i andre Lande med Hensyn til Gennemsnitsordtallet. Jeg var undskyldt for at henvise til Erfaringer her fra Landet; thi vi have ingen. Finansudvalget begærede i For Oplysninger af Administrationen i saa Henseende, men den havde, hvad der for Resten var rimeligt nok, ikke nogen Statistik herover, idet man ingen Interesse har haft af at opgøre Ordantallet inden for vor nugældende 50 Dres Takst. Det er kun i de Lande, hvor man bruger Ordtakst, at man har en saadan Statistik. Men hvor man har den, der viser den, at Gennemsnitsordtallet er saadan noget som for Tysklands Bedkommende lidt over 11 Ord, for Svejsk lidt over 13; hos os er den anslaaet lidt højere for at være paa den firkantede Side; men i alt Fald saa højt som til 20 Ord eller blot i Nærheden deraf, er der ikke Tale om, at man kommer. Det er kun meget saa Tilfælde, hvor der virkelig kan siges, at Telegrammernes Pris bliver fordoblet. Det er ogsaa noget, det ærede Medlem skal blive nødt til at lade staa, at de allerfleste Privattelegrammer kun indeholde Meddelelser om enkelte lidet komplicerede Forhold, om en Rejsses lykkelige Tilendebringelse, om en eller anden Slægtningss Komme eller Afreise, om at en er syg, eller at der er indtraadt en heldig Bending i en farlig Sygdom o. s. v., og en saadan Meddelelse kan ofte særdeles godt gives i 10 Ord. Nu ved jeg godt, at der i Almindelighed bruges flere, men det er, fordi de ikke stille betales. I de fleste Tilfælde vil denne Forhøjelse slet ikke mærkes som saadan af almindelige Mennesker. Hvor det mærkes, er i Forretningskredsen,

og det er ikke rigtigt, at Forretningsmænd som oftest kunne nøjes med 10 Ord, det er i Almindelighed mere komplicerede Ting, de skulle telegrafere om, hvor de ikke kunne nøjes med saa lidt.

Heller ikke skal man komme mit tredje Hovedargument til Livs, nemlig at den nuværende Tilstand er den, at man lader de ubemidlede i Virkeligheden betale for de mere bemidlede. Saa kunne de Herrer tale, saa meget de ville om Overklasserstandpunkt — det bliver ikke anderledes.

Det Synspunkt, der blev fremført, at det var en ny Skat paa Befolkningen, er efter min Mening overmaade uforrett. Her er paa ingen Maade Tale om en ny Skat, her er kun Tale om, at en Statsinstitution som denne nogenlunde skal kunne bære sig. Det har aldrig været min eller Udvalgets Flertals Mening at ville hævde, at Telegraf- eller Postvæsenet i den Forstand skal være en Forretning, at Staten skal tjene derpaa; men vi vedstaa ganske aabent, at vi ønske, der saa vidt muligt skal være Balance, og jeg gentager, hvad jeg sagde i mit første Foredrag, at jeg i saa Henseende gør en bestemt Forskel mellem Telegrafvæsenet og Postvæsenet. Jeg vil langt hellere tolerere en Underbalance paa Postvæsenet end paa Telegrafvæsenet, fordi Postvæsenet benyttes af alle Samfundsklasser og paa ingen Maade kan siges saa godt som udelukkende at benyttes af Overklasserne saaledes som Telegrafvæsenet. Altsaa, om en ny Skat er der ikke Tale, ja end ikke om helt at tilintetgøre Underbalancen. Jeg forstaa heller ikke, hvorledes de Herrer, som ere saa ængstelige for, at forøge Overskuddet paa Finansloven, her turde gaa med til saa betydelige Medsættelser, som der i Nar er foreslaaet af Udvalget. De Herrer kunne maaske sige, at paa de militære Budgetter rammer Medsættelserne det provisoriske System, men de ere ogsaa paa det civile Budget gaaede med til Medsættelser paa ca. 1½ Mill. Kr., som ville komme til at staa som Overskud paa Finansloven, fordi Regeringen har slaaet sig til Taals med saa godt som dem alle, og de derfor sandsynligvis ogsaa ville blive tiltraadte af Landstinget. Det forekommer mig, at dette aldeles ikke kan sammenstilles med en ny Skat, det kan kun jævnføres med de forskellige Bestræbelser, som der her i Tinget ved saa mange Lejligheder er gjort for et indføre en sparsommeliger Administration af forskellige Statsinstitutioner, saa der kunde blive Balance, hvor der for var Underbalance. Vi bestræbe os ogsaa for at saa Balance paa det fgl. Teaters Budget. Hvis man f. Eks. kunde